

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

α.α. 079.210502

ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ, 2022

Πρὸς
τὸν Ἱερὸν Κληρὸν καὶ τὸ Πλήρωμα
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Αὐστρίας
καὶ Ἐξαρχίας Οὐγγαρίας

„... καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι ... ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· εἰρήνη ὑμῖν.“ (Ἰω κ'19)

Αγαπητά μου παιδιά,

Γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ ἔχομε στὴ ζωὴ μας τὴν εὐκαιρία νὰ ἐορτάσωμε τὴν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ. Βιώνομε τὴ νίκη τῆς Ζωῆς ἐπὶ τοῦ θανάτου ὡς ἓνα προσωπικὸ γεγονός. Πλημμυρισμένοι ἀπὸ τὸ Φῶς τοῦ ἀναστημένου Χριστοῦ μας, νοιώθομε στὸ βάθος τῆς ψυχῆς μας τὴν ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὴν κατάστασι τῆς πνευματικῆς νεκρότητος καὶ τὴν εὐκαιρία νὰ ζωοποιηθοῦμε καὶ νὰ εἰρηνεύσωμε διὰ τῆς χάριτός Του. Ἡ λαμπρὴ Πανήγυρις, τὸ Πάσχα, εἶναι ἡ δικὴ μας διάβασι ἀπὸ τὴν πνευματικὴ δουλεία καὶ τὸ συγκρουσιακὸ περιβάλλον, στὴν πνευματικὴ ἐλευθερία καὶ στὴν βαθειὰ καὶ ἀληθινὴ εἰρήνη. Ἐρχεται στὴ ζωὴ μας ὁ νικητὴς τοῦ θανάτου, ὁ σταυρωμένος καὶ ἀναστημένος Θεάνθρωπος, ὁ μόνος ἀναμάρτητος, ὁ μοναδικὸς Σωτῆρας καὶ Λυτρωτὴς μας ἀπὸ τὴν κυριαρχία τῆς ἁμαρτίας καὶ τῶν παθῶν. Ὁ Χριστός, ὁ Ἄρχων τῆς εἰρήνης (Ἠσ θ'6) ἔρχεται καὶ στέκεται ἀνάμεσά μας καὶ λέγει «Εἰρήνη ὑμῖν»! καὶ ἐπαναλαμβάνει τὴν μυστικὴ δωρεά: «Εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν».

Ἡ τραγωδία τοῦ πολέμου ποὺ ἐκτυλίσσεται στὴν ὁμόδοξή μας Οὐκρανία ἄς μᾶς ἀφυπνίσει καὶ ἄς μᾶς θυμίζει τὰ λόγια τοῦ Ἀναστάντος Κυρίου μας. Ἡ εἰρήνη τοῦ Χριστοῦ δὲν σχετίζεται μὲ τὸ φρόνημα τῆς ἀπληστίας καὶ τῆς ἀρχομανίας ποὺ ὀδηγεῖ σὲ πολεμικὲς συρράξεις, σπαραγμοὺς καὶ χαμένες ζωὲς ἀλλὰ εἶναι ἡ ἀληθινὴ καταλλαγὴ καὶ ἡ ἴδια Ζωὴ, ὅπως τονίζουν οἱ θεοφόροι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας. Ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος παρατηρεῖ ὅτι ἡ εἰρήνη δὲν δίδεται δι' Ἀγγέλων καὶ διὰ Προφητῶν ἀλλὰ ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν Κύριο. Ἡ εἰρήνη, «ἡ φίλη, τὸ γλυκὺ καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα», κατὰ τὸν Ἅγιο Γρηγόριο τὸν Θεολόγο, εἶναι καρπὸς τῆς Ἀναστάσεως. Ὁ ἐκ νεκρῶν Ἀναστὰς εἶναι ὁ μέγας εἰρηνοδότης. Ἐκεῖνος μὲ τὸ αἷμα ποὺ ἔχυσε ἐπάνω στὸ Σταυρὸ «εἰρηνοποίησε» τὰ πάντα, τὰ ἐπίγεια καὶ τὰ οὐράνια (Κολ. 1,20). Ἐκεῖνος ἀφάνισε τὴν ἔχθρα,

τραγική συνέπεια τῆς πτώσεως, καὶ μᾶς συμφιλίωσε μὲ τὸν Θεὸ καὶ Πατέρα μας. Χωρὶς τὴν εἰρήνην τοῦ Χριστοῦ δὲν ἐπιτυγχάνεται ὁ ἁγιασμὸς καὶ χωρὶς αὐτὸν «οὐδεὶς ὄψεται τὸν Κύριον» (Ἐβρ β' 14). Μόνον ὁ Χριστὸς εἰρηνεύει πραγματικὰ καὶ συνολικὰ τὸν ἄνθρωπο: τὴν καρδιά, τοὺς λογισμοὺς, τὰ συναισθήματά του.

Ὅσο περισσότερο ὁ Χριστιανὸς πλησιάζει τὸν Ἀναστάντα Κύριο, ὅσο περισσότερο ἡ ζωὴ του γίνεται ζωὴ ἐν Χριστῷ, τόσο περισσότερο ἡ εἰρήνη τοῦ Κυρίου πλημμυρίζει τὴν ὑπαρξή του. «Ἐχθροὶ ὄντες» μὲ τὸν Θεό, γράφει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, γίναμε φίλοι μαζί Του μέσῳ τῆς σταυρικῆς θυσίας τοῦ Υἱοῦ Του, τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τώρα, πολὺ εὐκολότερα, συμφιλωμένοι μπορούμε νὰ βροῦμε τὸ δρόμο τῆς Σωτηρίας, τὴ ζωὴ πού μᾶς δίδει ἡ ἐνδοξη Ἀνάστασή Του (Ρωμ. ε',10). Ζοῦμε πλέον σ'αὐτὸν τὸν κόσμον ὄχι ὡς ἀπελπισμένοι καὶ ἄθεοι ἀλλὰ ὡς «νέοι ἄνθρωποι», χωρὶς ἔχθρες καὶ διαχωρισμοὺς, σῶμα ἀπὸ τὸ σῶμα καὶ αἷμα ἀπὸ τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ Ἀπόστολος διακηρύσσει μὲ ἔμφαση: «Αὐτός», ὁ Κύριός μας, «εἶναι γιὰ μᾶς ἡ εἰρήνη». Ἦλθε φέροντας πρὸς ὅλους, «τοὺς μακρὰν καὶ τοὺς ἐγγύς», τὸ χαρμόσυνο μήνυμα τῆς εἰρήνης γιὰ νὰ ἐνωθοῦμε σὲ ἓνα πνεῦμα μὲ τὸν Πατέρα μας (Ἐφ. β',14.17). Ἡ κοινωνία μας μὲ τὸν Τριαδικὸ Θεὸ δὲν εἶναι μιὰ ἐπιφανειακὴ, συναισθηματικὴ στιγμιαία σχέση ἀλλὰ κατάσταση ζωῆς. Εἶναι ἔμπρακτη ἐμπιστοσύνη στὴν πρόνοιά Του καὶ ὀλόθυμη ὑπακοὴ στὶς ζωηφόρες ἐντολὲς τοῦ Εὐαγγελίου Του.

Μὲ τίς ταπεινὲς αὐτὲς σκέψεις, σᾶς εὐχομαι ἐγκάρδια, ὡς Ἐπίσκοπος σας, νὰ πορεύεσθε πάντοτε μὲ ὁδηγὸ τὸ Φῶς τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ μας, ἔχοντας στὴν καρδιά σας ἀναφαίρετη τὴν ἀναστάσιμη χαρὰ καὶ τὴν εἰρήνην Του.

Ἐγκάρδια σᾶς παρακαλῶ νὰ προσευχώμαστε ὅλοι ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, γιὰ νὰ ζήσουν καὶ πάλι ἐν εἰρήνῃ οἱ ἀδελφοί μας στὴν Οὐκρανία.

Χριστὸς Ἀνέστη, ἀδελφοί!

Μὲ πατρικὴ ἀγάπη καὶ ἀναστάσιμες εὐχὲς

Ὁ Μητροπολίτης σας

† Ὁ Αὐστρίας Ἀρσένιος